

■ For din allmektige hånd, Gud ...

Vitenskapsmenn bekrefter Skapelsen

Av Jostein Andreassen

Hvordan har alt blitt til?

Dette spørsmålet lurer vel de fleste på – sikkert litt hver dag.

På første blad i Bibelen står det at i begynnelsen skapte Gud “himmelten og jorden” (Universet) ved sitt ord. Det hebraiske ordet for å skape som brukes, *bara*, benyttes bare når Gud er subjekt. For det betyr å skape ut av ingenting (*ex nihilo*).

Den som ikke tror på det, har jo ikke så mange andre alternativer – om en ikke finner på noe selv. Men hva sier vitenskapen? Jo, det var et ur-atom – ei “kule” mindre enn et nøytron – som eksploderte. Teorien kalles *Big Bang* og er nå alminnelig anerkjent. Det fins gode indikasjoner på at dette fant sted for 13,8 milliarder år siden. Jorda derimot kom til mye senere – den er “bare” 4,6.

Ingenting?

Om du tror på Bibelen, eller om du tror på vitenskapen, så tror du i begge tilfeller egentlig på det samme – skapelse av ingenting. I den kula vi snakket om, var det i det ene øyeblikk ingenting, i det neste bare energi. «Det er verdt å legge merke til at det tradisjonelle bildet av Big Bang-universet (...) strengt tatt også innebærer skapelse fra absolutt ingenting,» sier den kjente britiske astronomen John D. Barrow i sin bok *Universets opprinnelse*, utgitt på Universitetsforlaget i 1996. (s. 127)

Om du tror på Bibelen eller [...] på vitenskapen, så tror du i begge tilfeller egentlig på det samme – skapelse av ingenting.

Sammenfall

Den første setningen i Bibelen og det sentrale i Big-Bang-teorien stemmer ufattelig nok godt overens. For en gangs skyld er det “full klaff” mellom en religiøs og en vitenskapelig “sannhet”. Faktisk bekrefter de og utfyller hverandre, og mange tror fullt og fast på dem begge – samtidig. Det er interessant at mange av “de store” mer eller mindre ser ut til å dele denne oppfatningen. Big Bang var mer enn skjellsettende: Da ble ikke bare universet til, men også tiden, rommet og stoffet. Oppdagelsen er “nokså ny” og ble gjort av Edwin Hubble og Milton Humason i 1929. Siden er den stadig blitt godt og mer underbygget av andre.

“ Den første setningen i Bibelen og det sentrale i Big-Bang-teorien stemmer ufattelig nok godt overens.

Utfordring

Men slikt er vanskelig å fatte. At universet utvider seg med voldsom fart, og at det har en begynnelse og en ende, gir store filosofiske, religiøse og tankemessige utfordringer.

For hva var “før” Big Bang?

Hva (eller hvem) satte det hele i gang?

Hvor kom naturlovene fra, og hvorfor var de i funksjon fra samme stund?

En kan jo også undre seg over at Big Bang må være den eneste “eksplosjonen” noen gang som laget orden i stedet for uorden ...

Big Bang er den eneste “eksplosjonen” noen gang som laget orden i stedet for uorden.

Høyere makt

Det er veldig vanskelig å forestille seg dette uten å ta med en høyere makt. For alt, slik det nå er, er så finstamt.

Om dette sier selveste Stephen Hawking, verdens ledende astrofysiker: «Hvorfor er Universet så nær delelinjen mellom det å kollapse igjen og det å utvide seg i det uendelige? For å være så nær [delelinjen] som vi er nå, måtte den tidlige utvidelseshastigheten ha blitt valgt fantastisk nøyaktig. Dersom denne hastigheten ett sekund etter Big Bang hadde vært mindre enn 1/10 000 000 000, ville Universet ha kollapsset etter noen få millioner år. Dersom den hadde vært større enn 1/10 000 000 000, ville Universet ha vært helt tomt etter noen få millioner år. [Det vil altså si utvidelseskvensienten må ikke forflytte seg mer enn en 10 milliarddel før det går galt.] Ikke i noen av disse tilfellene ville liv kunne ha oppstått. Derfor må en enten holde seg til Det antropiske prinsipp eller finne en fysisk forklaring på hvorfor Universet er slik det er.» (S. Hawking & Roger Penrose: *The Nature of Space and Time*, 1996:89f.)

Det antropiske prinsipp går ut på at det er ikke bare mennesket som er tilpasset universet, men også universet er tilpasset mennesket.

“ Utvidelseskvensienten på Big Bang måtte ikke forflytte seg mer enn en 10 milliarddel før det gik galt.

Skaperen

Det er i det hele ganske merkelig å se at mens så mange biologer ved sin darwinisme og naturalisme nærmest gjør så godt de kan for å avskaffe Gud, tenderer ikke bare mange astrofysikere og kosmologer til å gjeninnføre ham, men de innrømmer det også. «Begynnelsen ser ut til å vise uoverstigelige vansker [da.: vanskeligheder] dersom vi ikke enes om å se på

den som likefrem overnaturlig,» skriver Sir Arthur Eddington i boka *The Expanding Universe* i 1933. (s. 178)

Newton

Sir Eddington er på ingen måte alene. Finner vi fram hva Newton skrev om dette, ser vi at han er meget klar og konkluderer *Principia*, det tyngste vitenskapelige verk (1687) noensinne, med følgende:

«Sola, planetene og kometene, dette aller vakreste system, kunne bare komme i stand ved et intelligent og mektig vesens beslutning og herredømme. (...) Dette vesenet hersker over alle ting, ikke som verdensjelen, men som Herre over alt; og på grunn av sitt herredømme kalles han Herren den Allmektige, eller Universets Hersker.»

Jastrow

Robert Jastrow, ledende amerikansk kosmolog fram til han døde 2008, fortsetter: «Nå kan vi se hvordan det astronomiske beviset [evidensen] fører oss til et bibelsk syn på verdens opprinnelse. Alle detaljene er forskjellige, men hovedpoenget i den astronomiske og den bibelske fortellingen i 1. Mosebok er det samme, kjeden av begivenheter som leder til mennesket som ble satt i gang plutselig og momentant, på et helt bestemt tidspunkt, i et blink av lys og energi.» (*God and the Astronomers*, 1992:14)

“Nå kan vi se hvordan den astronomiske evidensen fører oss til et bibelsk syn på verdens opprinnelse.

Wilson

Robert W. Wilson er enig. Han fikk en delt Nobelpris i fysikk i 1978 for oppdagelsen av den såkalte bakgrunnsstrålingen fra verdensrommet. Da en vitenskapsjournalist spurte ham om kunnskapen om Big Bang peker hen mot en skaper, svarte Wilson: «Selvfølgelig var det noe som startet det hele. Ja, det sier jeg, at dersom du er religiøs, kan jeg ikke tenke meg en bedre teori om universets begynnelse som passer med 1. Mosebok.» (Fred Heeren: *Show Me God*: “Daystar” 2000:163ff.; Hugh Ross: *The Creator and the Cosmos*, 1995:19)

Jastrow II

Jastrow sier et annet sted: «Astronomene finner nå ut at de har malt seg selv inn i et hjørne fordi de har bevist, ved hjelp av sine egne metoder, at verden kom til plutselig i en skapelsesakt. Fra denne kan du spore opp begynnelsen til hver eneste stjerne, planet og hvert eneste levende vesen i hele universet og på jorda. Og de har funnet ut at alt dette sprang ut av krefter de ikke kan håpe på å oppdage. (...) At det er hva jeg og alle andre ville kalte overnaturlige krefter på ferde, er nå, tror jeg, et vitenskapelig bevist faktum.» (*Christianity Today*, 6. aug. 1982)

Astronomene finner nå ut at de har malt seg selv inn i et hjørne fordi de har bevist [...] at verden kom til plutselig i en skapelsesakt.

Tipler

Slik kunne vi fortsette. Vi avslutter med en oppsiktsvekkende innrømmelse fra Frank Tipler, berømt kosmolog og fysiker fra USA: «Da jeg begynte min karriere som kosmolog for omkring 20 år siden, var jeg overbevist ateist. Jeg hadde ikke trodd i min villeste fantasi at jeg en dag skulle skrive en bok som kom til å vise at de sentrale delene i den jødisk/kristne teologien i virkeligheten er sann, at disse likefram er utledninger av fysikkens lover slik vi nå kjenner dem. Jeg har blitt tvunget til å trekke disse konklusjonene av den ubønnhørlige logikken i min egen spesielle grein av fysikken.» *The Physics of Immortality* 1994:ix) ■



Vil du vite mere ...

se John Lennox' *Guds Bøddel*, kp. 4, “Et designet univers?” og spesielt avsnittet side 91ff “Det antropiske princip”.



Til overvejelse:

Konstatering 1: At der er “fuld overensstemmelse” mellem Biblens første sætning og Big Bang-teorien, må give anledning til visse overvejelser i forholdet mellem biologi og fysik. Hvilke?

Konstatering 2: Hvor evidensen for Big Bang stiger for hver dag der går, forsvinder forestillingen om makroevolutionen mere og mere ud i fantasiens tåger. Så det logiske spørgsmål må være: Hvilken forskel er der mellem troen på at universet har et bestemt startpunkt, og troen på at altting kan blive til af sig selv? Med det faktum in mente at vi ikke kan “gentage forsøget” med nogen af de to! Man kunne også spørge: – Hvilken af de to udviklinger hviler på evidens, Big Bang eller makroevolutionen? Og hvilken af de to “begivenhedsforløb” er i direkte modstrid med de kendte naturlove og al menneskelig logik? Hvordan det?

Konstatering 3: Den skabelestroende siger at Nogen har “sat universet i gang”; deri giver kosmologen ham ret. Der er altså en slags konsensus om at “universet er skabt”. – Den skabelestroende siger tilsvarende at Nogen har sat en række grundtyper i gang med udviklingen af livet på Jorden. Darwinisten siger: Rent vrøvl! At henvise til grundtyper som *causa prima* er en ren Gud-i-hullerne-forklaring. Så der er altså vild uenighed om at livet skulle være skabt. – Men hvad er egentlig den principielle forskel på underet/metafysikken i udsagnet “universet har udviklet sig fra en meget finafstemt begyndelse (en såkaldt *singularitet*)” og i udsagnet “livet har udviklet sig ud fra nogle bestemte grundtyper”? Hvilken af de to “kræver det største under”, eller hvilken af de to inddrager “den største mængde metafysik”?